REISVERSLAG OKT. 2015

STICHTING LUCHT VOOR PRESPA

ING-bank nr. NL54INGB0000035035
Rabo-bank.nr. NL54RABO0305858998
t.n.v. Stichting Lucht voor Prespa
KvK. Groningen 41012802
ANBI nummer 8060.25.992

Kees en Johanna Baars
Ommelanderdrift 32
9781 LD Bedum
Tel. 050-3014157
e-mail: info@luchtvoorprespa.nl
www.luchtvoorprespa.nl

Begin september heeft Johanna in het ziekenhuis gelegen met een ernstige darmontsteking. Daardoor was het lange tijd onzeker of we naar Macedonië konden gaan. Maar met een streng dieet en rustig aandoen, besloten we medio september toch de vliegtickets te bestellen. De medicijnen voor dit jaar waren al besteld bij Imres en HaVeP had al aangegeven dat zij de medicijnen zouden meenemen. Dit transport zou 01 oktober uit Nederland vertrekken, dus moesten we in Macedonië zijn als de vrachtwagen bij de douane zou zijn voor inklaring. Dus de vlucht gepland voor 29 september. Onze vrienden Henk en Lies Bulthuis brengen ons op 28-09 naar het station in Groningen en we komen om 00.15 uur aan op Schiphol. We checken in en precies op tijd om 04.10 uur vertrekken we en om 07.00 uur landen we op de luchthaven van Ohrid. Onze vriend Živе haalt ons op en ruim een half uur later kunnen we onze vriendin Dine begroeten. We eten wat en gaan dan eerst slapen (nacht overgeslagen). Om 13.00 uur komt men van het ziekenhuis ons welkom heten. Om 21.00 uur is het, na een lange dag bedtijd.

Woensdag 30-09. Om 10.30 uur worden we opgehaald en gaan met Darinka en Miki naar Prilep. We worden meegenomen naar een monument, dat er aan herinnert dat in augustus 15 jaar geleden een terroristische aanslag is gepleegd op een militaire legertruck. We kijken nog wat rond in deze stad en gebruiken de lunch in Makedonska Kuќa (=Macedonisch huis). Als we weer in Resen zijn, is daar net 12 m3 kachelhout uit Bolno gebracht.

Donderdag 01-10. Om 11.30 uur gaan we naar ons ziekenhuis en begroeten daar het personeel. We praten bij met de directie en overleggen over het aanstaande transport. Alle papieren zijn geregeld, inclusief de benodigde invoervergunning van het Ministerie van Gezondheid in Skopje. Dus is het wachten op de aankomst van de vrachtwagen uit Nederland. Ze vertellen ook, dat het ministerie akkoord gaat met plannen om de gebouwen te renoveren. Dat is hard nodig, bij ons zouden deze gebouwen allang afgekeurd en gesloopt zijn. Er is ook al een architect wezen kijken. Hopelijk kan er volgend voorjaar met de renovatie worden begonnen.

Vrijdag 02-10. 2 Mannen komen het hout zagen dat van de week is gebracht. Dit gebeurt met een omgebouwde scheepsmotor. Om 12.00 uur gaan we weer naar ons ziekenhuis in Oteševo. Er moeten nog wat zaken besproken worden en doen dat tijdens een lunch in restaurant Riva in Stenje. We ontmoeten daar een oude bekende, die in 1992 ober was in hotel Europa. Het was hartverwarmend om te zien hoe blij deze man was met deze ontmoeting.

Zaterdag 03-10. We gaan naar de markt. ’s Middags gaan Kees en Živе ruimte maken voor het haardhout voor als het de komende week gekloofd wordt.

Zondag 04-10. Vandaag rustdag en eten we met de hele familie, erg gezellig.

Maandag 05-10. We gaan op bezoek bij een paar vrienden en doen wat huishoudelijke werkjes. Ook brengen we een bezoek aan de tandartspraktijk van Živе. Dank zij een Groningse tandarts heeft hij enige jaren geleden een stoel met toebehoren gekregen en heeft nu een goedlopende praktijk, hij staat bekend als een zeer goede tandarts.

Dinsdag 06-10. Om 09.00 uur gaan we naar Bitola. De auto met de medicijnen wordt om 09.30 uur verwacht en we moeten de import begeleiden. We gaan eerst naar Fernsped. Dan blijkt er een probleem te zijn: De invoervergunning van de minister is afgegeven op 19 september en het is inmiddels oktober geworden en dus niet meer geldig??? !!! Na veel bellen en mailen komt er een uur later een nieuwe vergunning en kan de hele papierwinkel naar de douane. Een beambte komt heel gewichtig de loodjes doorknippen en een andere douanebeambte controleert aan de hand van de paklijst of wat op papier staat ook werkelijk in de dozen zit.
Dan mag de chauffeur Sulfy het douaneterrein verlaten en de medicijnen naar het ziekenhuis brengen.
Daar wordt alles opgeborgen in de apotheek. Antina is speciaal gebleven om de goederen in ontvangst te nemen.

Woensdag 07-10. Vandaag gaan we naar Ohrid. Zoals elk jaar kopen we in hier sieraden in, die we in Nederland ten gunste van ons budget verkopen.
Donderdag 08-10. We gaan 0m 10.30 naar Oteševo De directie van ons ziekenhuis heeft ter ere van ons 25 jarig jubileum een receptie georganiseerd. Hierbij zijn o.a. de burgemeester van Resen en de regionale TV aanwezig. De grootste verrassing is de aanwezigheid van onze vriend Živе (als plaatsvervanger van zijn vader) en zijn vrouw Bile. Omdat de man van de directeur Darinka ernstig ziek is, is zij niet aanwezig en houdt de economisch directeur Miki een speech en vertelt dat het ziekenhuis dit jaar 35 jaar bestaat en onze Stichting 25 jaar. Als dank voor onze

jarenlange inzet krijgt ***Johanna een gouden hanger met ketting*** in de vorm van de Macedonische zon en ***Kees een gouden ring*** met de afbeelding van Alexander de Grote (ooit koning van Macedonië). We krijgen beiden ook nog een oorkonde. Daar Dine en meerdere oudere personeelsleden geen Engels verstaan, heeft Johanna een korte speech gehouden in het Macedonisch. Ze zegt daarin o.a. dat wij vanaf het eerste bezoek gegrepen waren door de schoonheid van Macedonië en de warmte van de mensen en Prespa in ons hart hebben gesloten en dat Macedonië ons 2e vaderland is geworden. Zodra we landen op het vliegveld zeggen we tegen elkaar: “We zijn weer thuis”. De reacties en het applaus bewijzen hoe haar toespraak wordt gewaardeerd. Kees vertelt vervolgens in chronologische volgorde hoe onze Stichting is ontstaan en wat we het hele jaar doen om de benodigde financiën bij elkaar te krijgen. Dit wordt simultaan vertaald door één van de artsen. We hebben in de afgelopen 25 jaar medicijnen (ca. 8.000 kg), reageervloeistoffen, apparatuur voor het laboratorium en de afdeling fysiotherapie en een ambulance gebracht met een totale waarde van ca. half miljoen euro. De burgemeester memoreert onze betrokkenheid bij Prespa en het ziekenhuis, mede onderstreept door het feit dat Johanna in het Macedonisch heeft gesproken, en bedankt ons uitgebreid voor de geboden hulp.

Tot slot spreekt dr. Dimce Toskovski en bedankt ons namens het personeel. Hij memoreert de start van het ziekenhuis door onze vriend Arse en zijn bevlogenheid met de patiënten en de zorg. Met name door zijn vraag om hulp aan ons heeft het ziekenhuis haar bestaansrecht behouden. Als laatste overhandigen wij symbolisch een doos met medicijnen aan Antina. Na al dat praten hebben we dorst gekregen. Er staat een tafel met hapjes en een drankje en er wordt druk nagepraat. Tot slot ***met z’n allen op de foto op de trap*** van het ziekenhuis. We kijken terug op een zeer geslaagde, enerverende viering.
Vrijdag 09-10. We gaan op bezoek bij een gepensioneerd personeelslid, die ernstig ziek is en ook gaan we naar een vrouw van de administratie, die een hersentumor heeft. We zeiden al dat de man van de directeur ernstig ziek is en er zijn meerdere mensen waarvan de gezondheidstoestand ons zorgen baart.
We gaan op bezoek bij vrienden en bevestigen onze terugvlucht bij “Pelikaan”. Daar krijgen we tot onze schrik te horen, dat de 2e medewerker Taše 2 weken geleden op 56 jarige leeftijd plotseling is overleden. We bezoeken ook het kerkhof waar Arse ligt en inmiddels liggen daar ook meerdere vrienden en bekenden van ons.
Zaterdag 10-10. Het weer wordt slechter en in de loop van de avond gaat het zo hard regenen, dat de straten in het dorp blank staan. Ook onweert het uren achter elkaar. De mensen die nog iets lager wonen hebben hun meubilair op kratten gezet, omdat er ca. 10 cm water in de kamer staat. Ze proberen dat weg te pompen, maar eigenlijk is het dweilen met de kraan open. Doordat het zo vreselijk nat is, kunnen er voorlopig geen appels worden geplukt. De boomgaarden zijn niet bereikbaar (er staat 20 cm water) en dit jaar kunnen we dus niet helpen met de oogst.
Maandag 12-10. Vandaag doen we boodschappen. We nemen wat extra mee voor Dine, zodat ze voor de komende weken wat voorraad heeft. We regelen nog wat andere zaken voor haar en hebben onze laatste gezamenlijke maaltijd. Morgen moeten we weer naar huis en dus pakken we de koffers en groeten nog enkele vrienden.
Dinsdag 13-10. We staan om 7.00 uur op en nemen afscheid van Dine. Živе brengt ons naar Ohrid, naar het vliegveld. Om 10.30 vertrekt de Boeing 737 richting Amsterdam, waar we om 13.15 uur aankomen. We hebben vrij snel de koffers en kunnen de trein van14.03 naar Groningen halen. Om 16.15 haalt onze vriend Heine ons op en even over half 5 zijn we weer in Bedum, waar Ettie de maaltijd klaar heeft staan.
Rest ons onze dank uit te spreken aan al onze donateurs, Imres voor het leveren van de medicijnen en HaVeP en Boekestijn voor het gratis transport naar en in Macedonië.

Ons verblijf in Macedonië is weer omgevlogen. We hebben veel gesprekken gevoerd en op allerlei gebied ons laten informeren over het reilen en zeilen van het ziekenhuis en de politieke situatie van het land. We kunnen met een warm en voldaan gevoel terugzien op ons 25e hulptransport.